

46
podmínka zcela postrádala smysl, neboť odměňování veřejných zaměstnanců představuje nakládání s veřejnými prostředky a jako takové je vždy terčem veřejného zájmu. Absence takového konkrétního cíle však může znamenat, že žádost byla podána z pouhé osobní zvědavosti žadatelky o informace. Mezi požadovanou informací a žádostí sledovaným cílem, musí pochopitelně existovat logická souvislost.

Povinný subjekt je přesvědčen o tom, že požadované informace nejsou informacemi způsobilými přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, resp. v souladu s kritériem potřebnosti (tj. zda stanoveného cíle nelze dosáhnout jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod) a dospěl k tomu, že je možné dosáhnout diskuzi o rovném zacházení zaměstnanců jiným způsobem, který by nepředstavoval takový zásah do kolidujícího práva na soukromí zaměstnanců povinného subjektu. Ani případná anonymizace navržená žadatelkou by k ochraně soukromí zaměstnanců nevedla, neboť povinný subjekt je natolik malou příspěvkovou organizací, že žadatelkou navržené označení by jednoznačně umožňovalo identifikovat konkrétního zaměstnance, obzvlášť za situace, kdy žadatelka byla zaměstnankyní povinného subjektu. Mimo diskuzi nad rovným zacházením se zaměstnanci se povinný subjekt neztotožnil s obecným konstatováním žadatelky, že platy zaměstnanců veřejné správy bez dalšího představují informace veřejného zájmu. Nepochybně je pravdou, že právo na informace má umožnit veřejnosti, vedle jiných dozorčích nástrojů zakotvených v právním řádu, kontrolu nad hospodařením s veřejnými prostředky. Žádat o informace o odměnách všech zaměstnancích povinného subjektu, bez ohledu na jejich zařazení, za několik let, bez konkrétního zdůvodnění jakéhokoliv podezření s nevhodným nakládáním s veřejnými prostředky, nemůže splnit podmínku diskuze o věcech veřejného zájmu a v těchto případech v souladu s principem proporcionality musí převážit právo na ochranu soukromí zaměstnanců povinného subjektu. Bez detailnější znalosti práce dané osoby, bez posouzení jejího skutečného nasazení atd. si nemůže žadatelka o informace vůbec učinit představu o tom, zda s veřejnými prostředky bylo nakládáno hospodárně. Z tohoto hlediska si také žadatelka o informace neučiní žádnou představu o řádném hospodaření; pouze bude znát konkrétní příjem určité osoby. Samotné sdělení informace o výši odměny zaměstnance tedy nemůže vést ke kontrole hospodaření s veřejnými prostředky. Vede pouze k tomu, že žadatelka o informace získá takovou informaci, avšak žádný závěr z toho vyvodit ve vztahu k hospodárnosti při nakládání s veřejnými prostředky nemůže.

Tuto podmínku považuje povinný subjekt za nesplněnou.

Povinný subjekt je vázán obsahem žádosti. Podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

S ohledem na to, že požadovaná informace neprošla platovým testem, neboť „veřejný zájem“ na zpřístupnění nepřevažuje nad ochranou osobnosti a osobních údajů, odmítl povinný subjekt poskytnutí informací požadovaných v žádosti o poskytnutí informace, proto povinnému subjektu nezbylo než ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ustanovením čl. 5 odst. 1 Nařízení GDPR a § 8b InfZ rozhodnout o odepření poskytnutí informací v uvedeném rozsahu.

Poučení:

V souladu s ustanovením § 16 odst. 1 InfZ a ustanovení § 83 správního řádu lze proti tomuto rozhodnutí podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí ke Statutárnímu městu Prostějov, nám. T. G. Masaryka 130/14, 79601 Prostějov, prostřednictvím Základní umělecké školy Vladimíra Ambrose, Kravafova 14, 796 01 Prostějov.